

Jiřího H-a a Viktora K-a, a třeba-li, provedl důkaz výsledkem stran o těchto rozhodných okolnostech. Jest také důležité a má pro spor význam rozhodující, zda v době, kdy dovolatelka podepsala směnky, byla tam již vyplněna adresa jmény Jiřího H-a a Viktora K-a jako trasátů. Byla-li tam jejich jména tenkrát již uvedena, bylo by lze důvodně usuzovati, že se dovolatelka, nejsouc sama uvedena jako trasátka, chtěla snad podepsati jen jako ručitelka. Je to důležité též pro břímě důkazní, neboť, byli-li H. a K. již uvedeni v adrese v době, kdy dovolatelka připojila svůj podpis, nešlo již v tomto směru, totiž ve příčině uvedení trasátů o biankosměnku, a břímě důkazní o tom, že žalobce byl oprávněn v adrese uvést jméno dovolatelky jako další trasátku, tížilo by žalobce, který by tudíž musil prokázati, že se dovolatelka podepsala jako akceptantka, a že měla úmluvu, že má býti na směnkách akceptantkou, po případě, že o úmluvě té byla před svým podpisem vyrozuměna. Břímě důkazní o opaku netíží dovolatelku, byly-li v době připojení jejího podpisu na směnkách podpisy osob již uvedených v adrese.

Čís. 12234.

Civilní soud jest vázán odsuzujícím nálezem trestního soudu (§ 268 c. ř. s.) nejen, když podmínkou soukromoprávního nároku jest přímo, by tu byl trestný čin, nýbrž i vždy tehdy, kdykoliv nějaká skutečnost, tvořící podmínku odsouzení pro trestný čin, byla trestním soudem v odsuzujícím rozsudku zjištěna a skutečnost ta jest zároveň rozhodnou pro soukromoprávní nárok a tudíž pro řešení civilního sporu. Lhostejno, že žalovaný byl odsouzen trestním rozsudkem pro přestupek proti bezpečnosti těla podle § 431 tr. zák. a že se žalobce domáhá náhrady škody za poškozenou v ě c při srážce vozidel.

(Rozh. ze dne 28. prosince 1932, Rv II 525/31.)

Bratr žalobce, jeda na jeho motocyklu a předjížděje povoz S-ův, srazil se s povozem T-ovým, při čemž byl motocykl poškozen. V trestním řízení byli T., S. a Vincenc V. uznáni právoplatně vinnými přestupkem podle § 431 tr. zák., ježto neosvětlili své povozy. Kromě nich byl uznán týmž přestupkem vinným i bratr žalobcův Jaromír V., ježto předjížděl na motocyklu povoz S-ův po nesprávné straně. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na T-ovi a na S-ovi náhrady dvou třetin škody z poškození motocyklu, celkem 1.872 Kč. Procesní soud prvního stádu uznal žalované povinnými zaplatiti žalobci rukou společnou a nerozdílnou 1.597 Kč 50 h. Odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud změnil rozsudky obou nižších soudů v ten rozum, že uznal žalované povinnými zaplatiti žalobci rukou společnou a nerozdílnou 1.466 Kč 60 h.

Důvody:

Trestním rozsudkem byli František T. a Rudolf S., kteří jsou v tomto sporu o náhradu škody žalováni, a Vincenc V. a Jaromír V. odsouzeni pro přestupek podle § 431 tr. z., spáchaný tím, že se dopustili jednání, pokud se týče opomenutí, o němž již podle přirozených jeho následků

mohli seznati, že se jím může způsobiti nebezpečí pro život lidský, a tím, že T., S. a Vincenc V. neměli své povozy opatřeny předepsaným světlem a že Jaromír V. proti předpisům na nesprávné straně předjížděl povoz, následkem čehož povstalo lehké jeho poranění. Trestní soud zjistil, že následkem neosvětlení povozů povstalo konkrétní nebezpečí, že došlo ke srážce motocyklisty Jaromíra V-a s povozem Františka T-a a že se V. rovněž dopustil neopatrného jednání, poněvadž předjížděl povoz po nesprávně levé straně. Tento rozsudek je podle § 268 c. ř. s. i pro civilní soud závazný, pokud právě jde o zavinění žalovaných na srážce motocyklu s povozem T-ovým a o věcnou škodu, povstalou ze srážky té na žalobcově motocyklu. Neboť, praví-li předpis ten, že, závisí-li rozhodnutí civilního soudu na důkazu a přičitatelnosti trestného činu, je civilní soudce odsuzujícím nálezem trestního soudu vázán, není tomu rozuměti tak, že jest vázán jen, když podmínkou soukromoprávního nároku je přímo, by tu byl dotyčný trestný čin, nýbrž, jak z motivů, podle nichž nemá dojít k rozporu mezi zjištěním trestního a civilního soudce, plyne, i vždy tehdy, kdykoliv nějaká skutečnost, tvořící podmínku odsouzení pro trestný čin, byla trestním soudem odsuzujícím rozsudkem zjištěna a skutečnost ta je zároveň rozhodnou i pro soukromoprávní nárok a tudíž pro řešení civilního sporu. An tedy trestní soud zjistil, že žalovaní jeli dne 13. září 1929 po silnici kolem 11 hodiny večerní bez světla a že následkem toho vzniklo konkrétní nebezpečí a došlo — ovšem i zaviněním Jaromíra V-a, jenž předjížděl povoz S-ův po nesprávné straně — ke srážce motocyklisty s povozem T-ovým, při níž tento utrpěl lehké zranění na těle, tu by, kdyby civilní soud uznal opak, totiž, že srážku zavinil jen motocyklista, nastal právě případ, jehož si zákonodárce nepřál, totiž že by trestní soud civilním rozsudkem byl viněn, že podložil svému rozsudku nesprávnou skutečnost a obviněným ukřivdil, a proto je tu případ § 268 c. ř. s. (srovnej rozhodnutí čís. 6403 a 9394 sb. n. s.). Trestním rozsudkem bylo zjištěno neopatrné jednání, pokud se týče opomenutí žalovaných — neosvětlení povozů — a příčinná souvislost se srážkou motocyklisty s povozem T-ovým. Je nerozhodné, že trestní rozsudek odsuzuje žalované pro přestupek proti bezpečnosti těla podle § 431 tr. zák. a že se žalobce domáhá náhrady škody za poškozený motocykl, neboť je nesporné, že motocykl byl poškozen při této srážce, a trestním rozsudkem je zjištěno, že k srážce té, při níž motocyklista utrpěl lehké zranění, došlo též zaviněním žalovaných. Jest tu použití ustanovení § 1302 obč. zák., které vychází z předpokladu § 1301 obč. zák., že ke škodě bezprávně způsobené přispělo více osob společně. Avšak § 1302 obč. zák. nepředpokládá, že bylo jednáno *communis consilio* (srovnej rozh. čís. 4940, 4874, 9235 sb. n. s.). Stačí, je-li škoda výsledkem neopatrného jednání neb opomenutí více osob, jakž tomu bylo v souzeném případě. Podíly vinníků na této výsledné škodě nelze určit a zodpovídají proto oba žalovaní za ni nikoliv jen rovným dílem, nýbrž solidárně. Při ústním odvolacím jednání shodly se strany na tom, že škoda činí 2.260 Kč a že po odečtení částky 60 Kč, připadající na poruchu vozu T-ova, činí čistá škoda žalobcova 2.200 Kč. Poněvadž žalobce domáhá se žalobou jen dvou třetin škody přísluší mu proti žalovaným pohledávka ve výši 1.466 Kč 60 h.